

מה אתה חושב על היריבים שלך? מי הכי טובים? הכי טוב הוא קספרוב. אני מצדיע לכישורו שלו, לאינטליגנציה שלו, להתנהגות שלו. אני מאמין שהאלוף החדש בנוי טוב, למרות גילו הצעיר, מגיע לו להיות המלך בממלכה הזו. אתה שוקל לחזור לבית-המועצות?

מדוע? הייתי הרבה שנים כמצב של מילחמה איתם, ואז אתה לא חושב על המחוקק שלהם או על הנופים הנדרים שיש שם. אתה חושב שהם אויבים, ואתה לא מאמין להם כלום. אין לך בכלל רגשות כלפיהם.

אין לך געגועים? אני לא מרגיש כך. עונתי, כי צייתי להמשיך בקריירה שלי בשת. הם עשו אותי אויב וקראו לי בוגד. אבל אתה עזבת. כן, אבל הם פיתחו את הרגשות הרעים.

אילו היית נשאר שם, לא יכולת לשחק עוד שח? כן. אבל ריכזו אותי לגמרי. הרגשתי שהייתי נעשה אפס. הם לקחו ממני את כל הפרזיולוגיות שלי.

זה לא היה מעשה פוליטי מצידך? תתיכרתי זה היה פוליטי. אבל רק יתר מאוחר יכולתי לבטא את זה. באוטוביוגרפיה שלי אמרתי שיש לי כולם עיניים, והם נותנים ריור וחינוך, והם טובים. אבל הם עוזרים לאנשים לפתח את הכישור שלהם עד מידה מסוימת, ושם אף אחד לא יכול להיות שונה, ולצאת מהכלל.

אתה מרגיש שיש שם הרבה שינויים מאז מוכאל גורבצ'וב? אני מרגיש שינויים, ואני יודע שקשה להשיג אותם. יש לך חברים שם? יש שם כמה אנשים כנים, אבל להיות כן בכרית המועצות זה מסוכן. אתה שונא את ברית המועצות?

אני מעריך את גורבצ'וב, אבל כמצב הזמני הזה, כשרוסיה תומכת בטרור ריסטים בעולם, יש רקע לשנוא. אבל יש בי משהו שמקווה שבכרית המועצות תשתנה. בגלל זה אני מעריך את גורבצ'וב. איך אתה מגדיר את עצמך? אני קוסמופוליטי. אני כבר לא רוסי, אני גר בשווייץ. אבל אני לא מקבל את הניטראליות השווייצית. זו מחלה, לדעתי. אני יכול להיחשב יהודי, אבל אין לי אומץ להיות אותה ישראלית. אין לך בית, בעצם? אני מרגיש טוב בשווייץ. כשאני יכול, אני מנסה להביא את האנשים לנהוג בדרך שלי.

מה דרוש לאדם כדי להיות אלוף שח? קודם כל אני מאמין שצריך להיות אדם שונה, אדם עם פנטזיה מפותחת, חוש הגיון מפותח. אדם שהוא, בכל דרך, משכיל ומחונן היטב, וגם צריך להיות בנוי טוב פיזית.

קרוב היה כמו גמר. המלך של ממלכת השח שקל 48 קילוגרם, ונראה כמו חייל ויטנאמי. אדם שצריך להתחרות צריך לכבד אותו. קספרוב, למשל, הוא בדיוק כזה הציפיות.

מדוע רוב האלופים הם יהודים? כדי להיות מדויק, מתוך 13 אלופים, ארבעה הם יהודים מאה אחוז, ולאחרים יש חלק יהודי יותר קטן. חשבתי למה זה כך. יהודים, אולי לא אתם, אבל יהודים בכלל, רגילים ללמוד תלמוד, ושם יושבים וחושבים על בעיה אחת בלי לזוז. וכך גם לומדים שח. צריך להיות מסוגל להתנתק מהעולם ולשבת ולהתרכז במשחק, וזה אופייני לאומה היהודית. ענת מרגוסטי

מענה הם יהיו עצמאיים יותר - המיסגרת גורמת להם אישקט והתמרדות במוסכמות ובמקובל. זה לא חייב לבוא דווקא מהם. יתכן שהם ימצאו את עצמם מחוץ למיסגרת נגד רצונם, אך בסופו של דבר זה יהיה לטובתם.

יחסים לא טובים שהפריעו להם במקום העבודה יכולים לגרום להם אינדיפרנטיות גם בעתיד. אפילו אם עזבו את מקום עבודתם, וזאת משום שידעו וזמנית מהעבר הופכים לפתע לאויבים ומנסים להתנקם רק בגלל קינאה. שאותה לא העזו לבטא במשך השנים. עדיף להתעלם ולהתרחק מכל סיכוי סוד ומריבה. כי הצדק יצא לאור, ועדיף שיעשה עליידי אחרים. ש' עדין מעורבים.

בעבודה החדשה שימצאו הם יצטוו לסמוך על עצמם ולהעז לה' יות יותר עצמאיים, עוצמה, כושר אירגון ויכולת לעבוד קשה ולהשאיר קיע אנרגיה - כל אלה טיבעיים לדלי. כך שאין ממה לחשוש. ואין ספק שבשנה זו יוכיחו בני המזל שהם יכולים להצליח בכוחות עצמם. כשהם זוכים להרבה תמיכה ועידוד מצד מכרים חדשים, קרובי ממשפחה ואפילו שכנים.

כספים ● זהו הצד הבעייתי בשנה זו. גם בתחום זה חשוב שיסמכו על עצמם, ובשום אופן לא יתפתו לבצע עסקות המבטיחות רווחים קלים ומהירים - אלו יאכזבו ויגרמו להפסדים קשים. יש לברוח מפני שותפויות כמו מאש. קיצוצי דרך לא קיימים השנה - אי אפשר להסתמך על המזל - כספים לא יגיעו בקלות. אלא רק כתוצאה מעבודה קשה, שיטתית ומתוכננת היטב: יש נטיה לסכן כספים בהימורים או בהשקעות ש' אין בטוחות.

נסיעות ● שנה זו, למרות הבעייתי מבטיחה רווחים כספיים, תאפשר לדליים להיות בתנועה ולהרבות בנסיעות, קצרות וארוכות. עצם העבודה תחייב אותם להרבות בנסיעות ממקום למקום. אך גם נסיעות לארצות אחרות אפשר יהיה לבצע. הכספים למטרה זו ימצאו להם ברגע האחרון ממקורות מאוד לא צפויים. מה שיהפוך את הנסיעה למרגשת וחוויתית במיוחד.

ומה שבין לבין ● אם מתייחסים לרווקים שבין הדליים זה כלל לא יפתיע לראות שחלק מהם החליט להינשא. עגי קר אם הם ילידי ה-26 בינואר עד ה-1 בפברואר. אך באתה מידה הם מסוגלים אף החליט על צעד שונה. כלומר: פרידה ופירוק ה' מיסגרת. אותם שנולדו בשנים 40-1939 או 1-1951. או הצעירים ביותר, ילידי השנים 4-1963. בכל תאריך שהוא במזל דלי, עשויים להינשא השנה, או לפחות למצוא להם קשר חשוב.

מבחינה רומנטית זוהי שנה ש' בה מתמודדים בעיקר עם הכרזות יות חדשות - אין טעם לחזור ולהתעקש על קשרים מעורערים ובלתי יציבים, עדיף לנסות את החדש. ייתכן ששנה זו אינה מבטיחה בניה של תסרוכה, לפחות לרוב בני המזל. אך חשוב מאוד להתרען נן בחברה חדשה. הגנועיים לעבר לא יעזרו.

דלי שלא השיג את המטרה, או שלא הצליח להגשים את השאיפה להתקרב למישהו מסוים שאליו הוא חש קירבה, נוטה לוותר, וכמו עת נהנה למצוא לדרכים שונות ומשונות להדהים את האובייקט. אך זה לא יעזור השנה, וגם לאלה כדאי להביט מסביב, אך לא על הסביבה המוכרת.

תמרורים

מברלין, ירושלים, ולונדון לתלאיבי

נחוג ● יוס'הולדתה ה'62 של שולמית ולנשטיין, שופטת בית המשפט המחוזי בתל-אביב, במסיבת הפתחה של עמיתה, שהגישו לה, יחד עם עוגת המישמש, כמתנת יוס'הולדת. בין השאר, עט, מאפרה ומערכת תחתיות לכוסות. ולנשטיין, ילידת ברלין, למדה מישפטים בירושלים ובלונדון לפני שנישאה לאריה ולנשטיין, מי שהיה משך עשרות בשנים כתב סוכנות הידיעות רוטריס בארץ (ושפטר לפני 12 שנים), והחלה בקריירה המישפטית שלה, שראשיתה היתה מישרת פרקליטת מחוז תל-אביב.

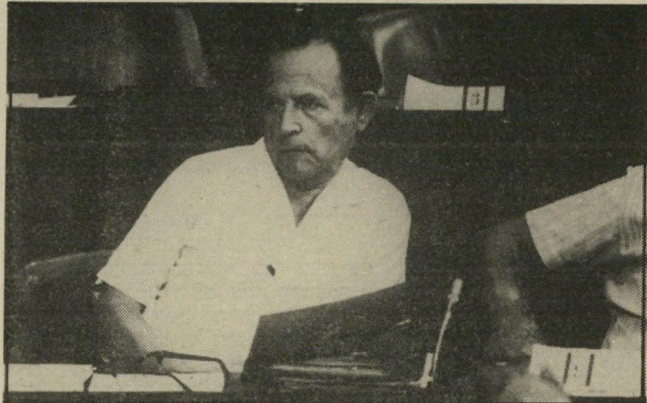
פועל הבניין שהיה למזכיר הכללי

נחוג ● יוס'הולדתו ה'80 של אהרון בקר, מי שהיה מזכיר הכללי של הסתדרות העובדים בשנות ה'60, החל את דרכו כחבר קיבוץ ופועל בניין לפני שעבר לזירה הציבורית (בין השאר: מזכיר איגוד פועלי הטכסטיל וחברכנסת מטעם מפא"י). שטח אותו נטש לתקופה של שנה, עת שימש, בר

המפלגות בארץ לתוכנית חלוקת הארץ הראשונה (כמצעתה של ועדת פיל הבריטית בשנת 1937). אך כישורו האמיתי של גבע היה טמון ביסודיות ועבודתו העיתונאית: כאשר גילה כי במישרדה המיסחריות העשייה של שנות ה'60 מניחים, מסיבות חיסכון, בכתיב השימוש. במקום נייר-טואלט העתיק מיכתבים מישרדיים, לא התעצל, ליקט אותם מדי יום כימום ושילף מהם מיספר רב של סקופים.

הכבוד האחרון ל-100 מיליוני דולר

נפטרה ● בניוירוק, בגיל 75, קארולין חיה גרוס, אשתו ושור תפתו לנרננות של מי שנחשב כגדול הנרננים לחינוך היהודי (מאה מיליון דולר עד כה). הנכנאי המולטי-מיליונר (וחבר הבורסה הניו-יורקית) יוסף שאול גרוס, לפי בקשתה נקברה גרוס ליד קיברה של ידיתה הקרובה, עליוה בגין, בהרהיזות בירושלים, גרוס, יוצאת פולין ומישפטנית בהשכלתה, כיוונה חלק נכבד מתרומות עשרות מיליוני הדולרים למוסדות ישראל, לייס, ממכון וייצמן ומוסדאון ישראלי ועד בית-החולים אסף הרופא, מירפאת שיניים מעונות-יום וישיבות.

מזכ"ל וחי"ב בקר (1969) קיבוץ, טכסטיל, ביטחון

מי מילחמת-העצמאות, כראש מישל-חתיקניות של מישר-הביטחון.

אהבת הדייל מספינת האהבה

התארכ ● בסיאריטי שבמדינת אייאוהה האמריקאית, פרד גרני, 38, הידוע יותר כשחקן-טלוויזיה שהתפרסם בתפקיד הדייל גופר סמית בסדרת ספינת-האהבה, והמשמש זה שבועיים ימים כחבר קונגרס טרי (מי טעם המפלגה הרפובליקאית). עם קת' רין מאן, כתבת שבועון.

הכבוד האחרון של הבן לאבי

נפטרה ● בתל-אביב, בגיל 61, לאורו פוטלו אלרוס, שגריר בראזיל בישראל בארבע השנים האחרונות. את ארונו של אלרוס, שהיה בעבר קוני סול ארצו בניוירוק ופונקציה, גבע שירת כנוטר הפיליפיניים, ליווה למולדתו בנו, איש משרד-החוק הבראזילאי גם הוא, שבא לשם כך, במיוחד, ארצה.

הדוקטור להיסטוריה ככתב חוקר ביומן

נפטרה ● בירושלים, בגיל 64, ר"ר (להיסטוריה) אהרון (דולכפי) גבע, עיתונאי (דבר), שעשה בארץ דרך ארוכה מעת שהעפיל, בגיל 17, ממולדתו, צ'כוסלובקיה. גבע שירת כנוטר וכחייל בצבא הבריטי של מילחמת העולם, היה דוברו של השר ללא-יתק ישראל גלילי ועשה את הדוקטורט שלו באוניברסיטה העברית בנושא יחס

במדיוה

מישפט להשמיד את טביעות האצבע

הפקליטות הורתה למישפטה לסגור תיק נגד עוררדיין ולהשמיד את טביעות האצבעות

בנסיכות המיוחדת של המיקרה, ובעיקר ותחשב בשימוש שנעשה במי, דע, כלומר, גילוי האמת לבית-המישפט, החלטתי לסגור את התיק מחוסר עניין לציבור, כך כתבה פרקליטת מחוזיה המרכזי, עדנה ארבל. עוררדיין וילברשטיין הציג בבית-המישפט גילוי הרשעות קודמות של ערמדינה, שלא היה ידוע לתביעה. וילברשטיין ייצג נאשם ברצח ומהיר ממותו על העד היתה חשובה מאוד לקביעת האשמה, כדי לרעור את מהימנות העד, טען וילברשטיין כי לעד עבר פלילי עשיר. התובעת הציעה לפני בית-המישפט רשימה קצרה מאוד של הרשעות קודמות, ואז השיג הס' ניגור את הרשימה המלאה, שהיתה ארוכה ומרשימה.

מאחר שהיה חשד כי המידע הזה הושג עליידי הסניגור שלא כדקין, פתח זה המישפטה בחקירה. לשם כך זומן וילברשטיין למישפטה, נחקר כחשוד ונלקחו ממנו טביעות-אצבע, כמו מכל חשוד אחר.

למען הצדק, סניגורו של וילברשטיין, עוררדיין כהן, כתב מיכתב חריף לפרקליטות וביקש את מחיקת תיק המישפטה וטביעות-האצבע שנלכדו, וכן ביקש התנצלות מהמישפטה. הפרקליטות חקרה בעניין והגיעה למסקנה כי למרות שלכאורה הושגה רשימת הרשעות הקודמות שלא כדקין, מאחר שהסניגור עשה בה שימוש למען הצדק, וכדי להביא לפני בית-המישפט את כל העובדות הרלוונטיות, אין בכך עניין לציבור. התיק נגרו, וטביעות האצבע הושמדו.

העובד היה חרוץ מדי

מסירותו הרבה של העובד העלתה חשד, והבלשים מצאו כי הוא מרמה את מעבידיו

יעקב בן-ששון עבד כמלון זן בתל-אביב שש שנים תמימות. הוא היה איש תחזוקה ושליח. החשדות נגדו התעוררו רק לאחרונה, כאשר החל להיות מסור מדי לעבודה.

הממונים עליו הרגישו כי פיתאום התחיל לבוא לעבודה שעה לפני הזמן, נשאר תמיד אחרון וקפץ על כל הדי רמנת ללכת לשליחויות.

חריצות של עובד במדינת-ישראל היא עניין מעורר חשד, ולכן החלו לעי-קוב אחרי בן-ששון.

הפרשיות במישקל. זמן מה כדי קו החוקרים הפרטיים את מעשיו של השליח, עד שגילו את שיטתו. הוא היה מעביר בכל יום תכילות מהמלון למישפחה לוח בדואר. תמיד פנה לאותו סניף הדואר ושלה את התכילות דרך אותו הפקיד. אלא שהוא מעולם לא חיכה שהפקיד יתן לו קבלה. את הקבלה היה לוקח מפקידה אחרת באותו הסניף, לה היה אמור מה היה מישקל התכילות, והיא היתה רושמת לו קבלה על סכום המתאים למישקל שנקב.

חקירה זו העלתה, כי בכל יום היה בן-ששון מרמה את מעבידו ומקבל קבלות עבור מישקל גדול בהרבה מזה ששלח. את הפרשיות במחירי שילשל לכיסו. המישפטה עצרה את בן-ששון וגם את פקידת-הבנק שנתנה לו את הקבלות. בן-ששון, שיוצג עליידי עוררדיין, הודה באשמה ונידון שלקנס כקר 4,000 שקלים ומאסר-על-תנאי. הוא העיד כי פקידת הדואר, שנעצרה איתו, לא היתה שותפתו. הוא אמר כי למעשה רימה גם אותה, והיא קיבלה את דבריו מכיוון שסמכה עליו.

שוטף הרצפות שעבד על רגליו

נפטרה ● בהוליווד, מסרטן, בגיל 83, ריי בולג'ר, רקדן שהירבה להור פיע כסרטים (הקוסם מארץ עוץ, איפה צ'ארלי?) ושהגיע לעיסוקו בדרך הקשה, כאשר מימן את לימודי הריקוד שלו מניקוי-רצפות ושטיפת כלים.

אבי הבנים המסמרים והספינות

נפטרה ● בחיפה, בגיל 87, אהרון רוזנפלד, סוכן הספנות הראשון בארץ ומומחיק בעלי חברות-הספנות הארצי-ישראליות. רוזנפלד, יליד זיכרון-יעקב ובנו של פקיד ביקב המקומי, השאיר שלושה בנים, בעלי ומנהלי חברות ספנות גם הם (בארץ, בכלגיה ובאיים הפיליפיניים), אך נודע בחייו גם כאחד מראשוני הקונסולים המקומיים (קונסול בליגיה), ממייסדי שכונת בת-גלים החיפאית ובית-החרושת חיפאי למסמרי רים.

כאשר שר-המיסחריות-התעשייה של אותם ימים, פינחס ספיר, חקר אותו למקור ההדלפות. הסביר לו גבע בפשטות: את הידיעות אספתי מן התחת!